

Передплата
на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:
на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:
на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свята з год. 8-й пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндонского в пасажі Гавемана.
Рукописи зветрає ся лише на попередне застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Гр. Тун і Щуровский.

Рівночасно, коли гр. Тун докладає всяких заходів, щоби примирити Німців з Чехами, в нашій Галичині докладають поодинокі личности всяких заходів, щоби роз'ярити ще більше національний антагонізм межі обома народами.

Кажемо: поодинокі личности, бо єсьмо передсвідчені, що ані загал жителів краю, ані краєве, ані державне правительство не змагають до продовжування нещасної домашньої війни національної, котра не дає краєви сироможности зайняти ся позитивною економічною роботою, щоби ухилити основно всі причини тих сумних прояв, яких були ми свідками на Мазурщині.

Горожани галицкі мають досить тої національної війни, а оба правительства видали в своїм часі розпорядження, котрими веліли шанувати національні права обох народів, отже і руского. Крім сего визвав краєвий сойм на послідній сесії правительство, щоби оно строго перестерігало виконуване існуючих розпоряджень языкових, виданих в користь руского языка. Піднесли сю справу і руски посли на аудієнції у гр. Туна по закритю послідної сесії державної ради і гр. Тун дав запоручку, що теперішній намістник, Ексц. гр. Пінівський, не стерпить ніякого покривдження прав руского народа в прилюднім житю. Знаємо також, що приміром ц. к. старости одержали вже в найновіших часах устні інструкції в тім взгляді з уст Ексц. гр. намістника, щоби держались строго існуючих приписів языкових. В горі проте існують найлучші інтенції в тім напрямі, та на жаль — «долина», що повинна безуслівно слухати «гори», має що до шанованя языкових прав руского народа свої окремі правила, свою волю, свої примхи і немов би сама мала право видавати розпорядження, обиджає на кождім кроці рускі сторони.

Нашим звичаєм не було підносити оскорби прав руского языка систематично при всякій нагоді. Дописи і приватні жалі

з того поля передавала редакція «Руслана» звичайно руским послам, а ті приватною дорогою старалась спиняти всякі надуживаня власти підрядних органів політичних і судейских у всхідній Галичині. Нині та дорога показує з кождим днем непрактичною. І для того рішили ся ми перед двома тижнями умістити в «Руслані» цілу серию непошанованя прав руского языка через ц. к. суди у всхідній Галичині, а нині до тої спорої китиці додаємо ще кілька цвітів, в надії, що се повинно вистати, щоби ц. к. власти краєві вглянули рішучо в сю справу і з всею енергією взяли ся за санацію лиха, поки оно ще в сповитку і поки не розгорячило ще умів суспільности рускої до крайности.

Священик, що жив вже 12 літ в львівскім політичнім повіті, заручив нас, що він через весь той час не одержав ні одного письма руского ні від адміністраційних ні від судейских властей. Імовірно діє ся так і в других повітах всхідної Галичини, наколи в найновіших часах духовенство руске було приневолене зробити формальний языковий стрейк і не приймати неруских відозв і дописій ц. к. властей. Здавалось, що в виду загального стрейку компетентні власти вглянуть в ту аномалію і розпорядять, що потрібне. Чей же бо ясна річ, що стрейк такий виходить в першій лійці на шкоду самих-же властей, котрих повага через те певно не зросте. Але сталось як-раз иначе. Адміністраційні власти, замість слухати існуючих розпоряджень і ухвали краєвого сойму, ідуть на удри з руским духовенством і за неприняте польских писем насилають на священиків карних післанців.

На днях прислано нам, приміром, відпись «rozporządzenia językowego» ц. к. старости Ярославского до пароха в Сіняві, котре гласить дословно:

«L. 24261.

Do Przewielebnego ks. Wachnianina, jako prowadzącego metryki w Sieniawie.

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie żali się po raz pierwszy, że Przewielebny ks. jako pro-

wadzący metryki odmawia wyjaśnień z metryki upierając się, iżby pisma urzędowe pisane i adresowane były w języku ruskim. Żądanie takie jest nieuzasadnione. Jako funkcyonaryusz publiczny, prowadzący metryki jest Przewielebny ks. obowiązany nietylko przyjmować podania i pisma stron w językach krajowych, ale także stronie czy władzy odpowiadać w tym samym języku. Zasady tej zechce Przewielebny ks. jako prowadzący metryki zawsze przestrzegać i nie dawać w przyszłości niewłaściwem swem postępowaniem powodów do zażaleń na Niego. Zwrócone przez Przewielebnego ks. jako prowadzącego metryki pisma c. k. Sądu powiatowego w Sieniawie l. 66/88 dołączam z nakazem udzielenia natychmiastowej odpowiedzi c. k. Sądowi. Ze względu na ważność i nagłość sprawy przesyłam niniejsze pismo karnym posłańcem, które mu Przewielebny ks. jako prowadzący metryki należytość w kwocie jeden złr. przy odbiorze posyłki uiścić winien.

Jarosław 1 lipca 1898.

C. k. starosta Szczurowski.

Подаємо се розпорядженє п. старости Щуровского без коментаря до відомости Его Ексц. гр. намістника і просимо, щоби зволив пригадати п. Щуровскому розпорядженє ц. к. намістництва з 24. марта 1897 р., де сказано: «Вже обіжником з 14. марта 1895 р. до ч. 2714 пригадав я старостам у всхідній Галичині розпорядженя міністерства внутрішних справ з 20. грудня 1852 р. ч. 12.466, з 4. липня 1860 ч. 2160, розпорядженє міністерства стану з 10. цвітня 1861 р. ч. 2325, нормуючі справу уживаня краєвих языків, т. є. польского і руского в відносинах з сторонами. Тепер звернув я розпорядженем з 24. марта 1897 р. до ч. 2728 увагу політичних властей всхідної Галичини на основу згаданих розпоряджень міністерияльных, в котрих постановлено, щоби ті власти як в урядових переписках з сторонами, так і в устних розправах і письмах уживали того языка, котрим сторони володіють. Вкінці поручив я взагалі, щоби власти політичні писали до сторін: до селян, духовних, до урядів парохіяльных і т. д. в язиці, зви-

Де-що про побут економічний хрестянства на Україні.

(Дальше.)

Такі сумні факти посприали тільки тому, що уряд, за десять років потім, наділюючи землі хрестянам державним, мусив геть побільшити наділи проти тих, які випали на долю крєпаків панських; та ще й вкупну платню за землю наложити меншу.

Візьмім та порівняймо пересічні наділи хрестян панських і державних і зараз побачимо, яка між ними значна різниця.

Пересічні наділи. Плата за десятину.
У пансь. У держав. У пансь. У держав. десятин.

Полтавщина	1, 9	3, 9	3 руб. 70 к.	1 р. 60
Харківщина	2, 6	4, 6	4 руб. 16 »	2. 15
Київщина	2, 5	4, 1	3 » 26 »	2. 9
Поділе	2, 4	4, 2	3 » 52 »	1. 33
Волинь	2, 0	3, 6	1 » 98 »	1. 6

По степовій Україні ся різниця ще більша, напр. пересічний наділ в Херсонщині і Ка-

терінославщині за ддя панських 3, 4 десятини; за ддя державних 6, 7 десятин.

Наділи хрестянам державним можеб можна було признати такими, що за доброго урожаю постачать задовольнити перші не минучі потреби родини, коли-б тільки в родинях хрестянських кількість ротів стояла так нерухомо, як стоїть наділена земля: не більшає, не меншає її. Але-ж знаємо, що сего нема і не може бути; а навпаки кількість людности більшає. Ось гляньмо на отсю табличку і побачимо, як за 30 рр. побільшало людности на Україні.

Сієї людности було Прибуло

На:	р. 1867	1897	за 30 рр.
Волині	1643 тис.	2999 т.	1356 тис.
Катеринославщині	1281	2112	831
Київщині	2144	3564	1420
Поділю	1946	3031	1085
Полтавщині	2002	2794	792
Таврії	658	1443	785
Харківщині	1681	2510	829
Херсонщині	1497	2728	1231
Чернігівщині	1560	2322	762
Разом	14412	23503	9091

Бачимо, що за 30 рр. людности взагалі на Україні побільшало на 63.7%. Хоча тут згуртовано усю людність, а не саме лишень хрестянство, але колиб виділити хрестянство, то певна річ, на долю його випав би не дуже менший % прибутку. В усякому разі бачимо, що ті самі наділи землі, з яких 30 рр. назад харчувала ся сотня ротів, тепер з того самого харчу мусить задовольняти ся 150—165 ротів. Річ — очевидно — не можлива; бо кількість землі не рушала відповідно побільшаню хрестянської людности; не рушала відповідно тому ні освіта маси, ні хліборобська культура серед хрестянства. А тим часом процент обезземелених, або з такими наділами, що не вистачали харчів навіть на прокорм, все більшав і коли р. 1878 уряд побажав довідати ся, о скільки хрестянство (колишні панські і державні) обезпечені наділеною землею, так добув вельми сумних покажчиків. Я подам певну статистичну табличку, де наче в зеркалі знати обезпеченість хрестянства наділеною землею. — З таблички знати, який % хрестянської маси року 1878 і скільки мав наділеною землею. Треба тільки зау-

чайно ними уживанім. Ц. к. намістник Сан-Гушко».

Ми би раді лагодити наші спори дома і не виволікати їх на арену державної ради. Але до того потрібно, щоби країні начальні власти потягали підвластних до строгої одвічальности за невиконувані існуючих так виразних розпоряджень.

До ситуації.

Після інформацій, які одержали ми нині з Відня, правительство не має великих надій на добрий успіх конференцій. Лівниця не розходить ся о знесені язовиків розпоряджень. Се лише фраза на її устах. На ділі ставляють Німці другі вимоги до правительства, іменню, щоби оно будь-що-будь розбило теперішню парламентарну більшість, а будучу більшість згрупувало коло Німців яко ядра. Лівниця повітала би нині дуже радо опозицію чеську. Она і рахувала на те, що Чехи підуть в опозицію і дятого на першім місци домагала ся знесення язовиків розпоряджень, щоби Чехів змусити до опозиції. Тількож, на щастє, Чехи зрозуміли сей макіявелізм і показали ся уступчивими до крайности. Крім розбиття правиці домагались Німці від правительства ще і сейчасного відкликания гр. Гляйспаха з президентури вис. суду градецького, деяких портфилів в будучім кабінеті, виключення християнських людовців з евентуальної парламентарної більшости і запоруки, що правительство не дасть Чехам моравским університету в Берні а Словінців видасть на поталу германізації. В загальні хотіли би Німці скористати з нинішнього трудного положення держави і покласти основи до свого верховодства в Австрії. Они рахували притім на хитливість політики польського «Кола», судячи, що оно відступить від теперішньої солідарности з Славянами і клерикалами. Німці бажали в загальні такої ситуації, яку боронило «Słowo Polskie» в дописях з Відня під знаком Z.

Дневники ставляють всякі гороскопи на будуче. Тож і ми позволимо собі висказати нашу комбінацію. Суть її лежить в тім. Удасть ся правительству позискати Німців, то гр. Туш скличе державну раду як найскорше і предложить їй всі печучі справи, іменню угоду з Угорщиною. Тоді продовжались би засідання державної ради безпереривно через осінь. Не удасть ся правительству приборкати Німців, то гр. Туш скличе рівнож державну раду в близькім часі, щоби їй предложити іменню угоду з Угорщиною. Лівниця, розуміє ся, продовжати ме свою дотеперішню обструкцію, а тоді буде і провірено, що нинішній парламент не спосібний до позитивної роботи. Тоді гр. Тушви не лишить ся другий вихід, як замкнути державну раду і до кінца року управляти без парламенту.

Про дальші евентуальности годі на разі говорити на певно, бо все залежить від хвилиних обставин. Може бути, що лівниця бодай пізною осеню отямить ся. Тоді можна би опять

важити, що тут зраховано саму тільки «ревижску» людність; а хліба і всего инчого потребує не сама «ревижека», а кожна жива особа.

Наділеної землі було
На кожную >ре- 0-2 2-3 3-4 4-5 5-6 6-8 більш
вижску душу« д е с я т и н 8 д.
процент людности.

Чернігівщина	17,8	20,0	33,2	20,1	4,2	2,5	0,5
Полтавщина	36,0	32,6	20,2	7,2	8,5	1,2	0,3
Харківщина	12,2	20,6	16,2	16,6	17,6	15,1	1,7
Київщина	19,4	51,4	15,1	6,7	3,2	2,5	1,3
Поділля	29,6	46,7	11,2	5,7	4,0	1,8	0,2
Волинь	5,5	26,2	26,2	14,9	19,8	10,6	6,2
Катеринослав	13,5	3,0	14,5	8,3	10,2	23,7	17,3
Херсонщина	7,3	5,7	10,0	9,8	24,9	17,4	13,6
Таврія	5,3	1,2	2,1	0,7	2,0	19,1	52,6

Знаючи, що лишень 5—6 десят. землі сяк-так убезпечает родині побут, бачимо, що уже року 1878 наділені землі не убезпечали побуту: по Чернігівщині 91 процент християнської людности; Полтавщині 95, Харківщині 65, Київщині 92 процент, Волині 72, Поділлю 92, Катеринославщині 41, Херсонщині 33 і Таврії 9 процент.

(Далі буде.)

скликати парламент. Наколи однакож лівниця полищить ся на теперішнім крайнім становищу, то правительство мусить з конечности подумати о розв'язанню парламенту і заразом о тім, щоби будучий парламент не був більше радикальним від теперішнього. З тим другим фактом сполучена і потреба зміни конституції.

Притім треба мати на увазі і те, що Угорщина не страшить самостійною митовою тарифою, а думає серіо о тім, щоби на всяку евентуальність бути готовою. Слухи про димісію бар. Данієля, мов-то він уступає дятого, що на власну руку виготовив згадану митову тарифу, суть невірні. Угорський міністер торговлі взяв ся за се діло в порозуміню з бар. Банфім. Угорщина предвиджує мабуть, що сумні відносини в Долитавщині не уложать ся так скоро, тому і виготовляє субстрат, над котрим мав би ся застановити сойм угорський і австрійське правительство без парламенту.

Притім не можна спустити з ока ще одної евентуальности. Є се питанє, чи гр. Туш схоче і на дальше задержати керму в своїх руках, чи схоче уступити? Наколи остане ся на чолі хоч би зміненого кабінету, то ювілейний рік перейде без великих пертурбацій. Наколи же гр. Туш схотів би по невдалій конференції з лівницею уступити, тоді можливі дві евентуальности. Наслідник-генерал урядляв би абсолютно. Наслідник-Німець мусів би з обнятем керми розвязати парламент, щоби пробувати в новім парламенті иньшого угрупованя сторонництва. Ся послідна комбінація припала би до вподоби найбільше Німцям. Они вже нині спекулюють на се, що з нових виборів не вишли би німецькі клерикали, а через се сила їх стала би більше компактною. Они рівнож спекулюють на вибори в Галичині, щоби розбити по можности теперішню солідарність польського «Кола». З Стояловцями і польськими людовцями видаєсь їм легший альянс, ніж з шляхотською більшостию теперішнього «Кола». Они спекулюють і на більше число опозиційних руских послів, котрих би могли заманити під свою батуту. Они вкінці спекулюють і на союз з збільшеною ще в некористь полудневих Славян фалангою Італійців, котрих би уміли позискати за ціну автономії Триденягу. Лише що до виборів в Чехії не сходять ся їм кінці. Чехи являть ся і в новім парламенті в теперішній силі 80 послів. Там Омлядина за слаба, щоби розбити чеську солідарність. Але з чеською зізольованою опозицією надіють ся Німці упорати хоч би посредством нового регуляміну, котрий тоді не був би порушенем конституції, як се нині гомосить ся.

Не ручимо, що все так станеть в будучности, як комбінуємо. Але, думаємо, що наша комбінація є досить логічною.

Переговори.

Про хід дебат на недільних зборах председателів клубів лівниці маємо вже точніші вiстн. В часі розправ — пише «Deut. Volksblatt» — піднесено, що гр. Туш докладно знає ті перешкоди, які роблять лівницю неможливими всякі переговори з правительством. В теперішніх обставинах лівниця не може вдати ся в ніякі переговори, хочби навіть невяжучі. Виборці німецькі не змогли би зрозуміти наглої зміни тактики своїх послів. Передовсім мусять бути відкликани язовиків розпоряджень. Посли стоять притім, щоби гр. Туш привернув status quo ante. Одвічальність за теперішнє положенє політичне не паде на лівницю а на правительство. Німецькі послы оправдані. Они стоять в обороні своїх національних інтересів. З тими поглядами згодили ся всі представителі клубів з виімкою клубу німецької шляхти. Резолюция, котру подано гр. Тушви до відомости, гласила проте: Наперед знесенє язовиків розпоряджень, потім конференції. Німецький нарід відчуває, що положенє держави дуже критичне. Німецькі послы раді би(?) подати руку до розв'язки питання, але сумні до сьвіди з послідних років велють їм бути дуже осторожними. Одиноким виходом є знесенє розпоряджень. Без того не буде мира. — Резолюції сеї не оголошено зараз по недільнім засіданню председателів клубів лівниці, щоби — як каже «D. Volksblatt» — дати час д-рови Берн-

райтерови витягнути з сеї ухвали всі конвенції. Др. Бернрайтер, довідавшись о ухвалі, мав після «D. Volksblatt-y» вже в неділю вечером о 8. годині просити о димісію. Делегати зборів лівниці, Швегель і Пергелт, в розмові з гр. Тушом піддали правительству гадку, чи би не можна язовиків розпоряджень знести «провізорично»? Гр. Туш не дав на се питанє відповіди. — Тілько про наради лівниці в неділю. Як звісно, то в понеділок рано відбула ся рада міністрів, а пополудни до 6. години вечером радили знов представителі лівниці. Позаяк однакож не прийшло ще до повного порозуміння, то дальші наради відложено до вторника пополудни. Поки-що маємо такі вiстн, що імовірно і вiвторок не покінчить ся дискусія. Зібрані представителі лівниці покликани ще Функого, що лише удавав недужого, Шлезінгера і Прадого. Покликани приїздять до Відня вiвторок вечером. Тимчасом виїхав гр. Туш до Ішлю, щоби здати справу цісареві. В кругах німецьких говорять, що проєкт язовиків закону гр. Туша є до прийнятя з малими змінами. Хоч би і лівниця відкинула сей проєкт, то гр. Туш буде бодай знати їх суд о проєкті. Дехто надіє ся, що відповідь менерів лівниці не впаде зовсім негатиивно. В віденських дневниках повіяло трохи иньшим вiтром. «N. fr. Presse» думає, що хочби Німці і відкинули проєкт гр. Туша, то ще нема причини до атентату на конституцію. Гр. Туш не вичерпав ще всіх средств, щоби успокоїти Німців. «Fremd-blatt» бачить в проволіканю нарад менерами лівниці доказ, що Німці добачають вже конечність порозуміння. «N. W. Tagblatt» боїть ся, щоби німецьких послів не названо «непримиримими». «Vaterland» добачає зворот на лучше. Менери німецькі не так вже дуже настають на безуслівне відкликанє розпоряджень, а висуюють на перше місце цїкавість, які суть основи проєктованого язовиків закону? «Tagblatt» Шенца каже, що Німці вже самі починають пізнавати абсурд теорії: не говорити з правительством. «Arbeiter Ztg.» сьміє ся, кажучи: Німці не хотять переговорювати з правительством, а de facto переговорюють. Лише антисемітський «Deut. Volksblatt» закидує (здає ся з партійних взглядів) менерам лівниці неконсеквенцію, а «Ostdeutsche Rundschau» кпить собі з сих менерів, кажучи: Гр. Туш зробив більший інтерес, ніж міг надіяти ся. Замість необовязуючої має вже обовязуючу конференцію без знесення язовиків розпоряджень. Лівниця не веде формальних переговорів, а вдалась вже в мериторичні.

Вiстн політичні.

Угорщина не боїть ся вже федералізму австрійського. Віцепрезидент угорського сойму, Лянґ, видав на днях брошуру, надписану: Народности в Угорщині і Австрії, в котрій заявляє, що Угорщині зовсім не залежить на сїм, як Австрія устроить ся у внутрі своїм, коби лише була задержана форма обовязуюча дуалізму. На виводи Лянґа відповів др. Крамарж, що в Чехії ніхто не думає валити теперішній дуалізм.

Шенерер скликав на 10. липня своє радикально-німецьке віче до Хебу в річницю забореного торік віча. Німців зібрало ся до 1500. Шенерер здав справу з своєї обструкції в послідній сесії ради державної, Іро анатемізував ще раз язовиків розпоряджень, а редактор Гофер назвав сих всіх менерів німецьких, що вдали ся в переговори з гр. Тушом, зрадниками і виявив їм свою погорду. Віче закінчено піснью Die Wacht an Rhein, а Австрія стоїть як стояла.

На однім з зборів соціальних демократів, що відбулись на днях у Відні з нагоди репресалій, заведених в Галичині по причині розрухів, забрав слово і пос. Яросевич. Після «Arb. Ztg.» Яросевич гремів на галицьку шляхту, котрій правительство видало весь край на поталу. Шляхта ся з заханчивости не дбає про просьвіту народу, гнобить селянина і визискує его до останної каплі крови. Стояловського купила шляхта, аби викликав послідні антисемітські розрухи і щоби можна було завести стан облоги на знищенє соціалістів.

З Відня доносять, що невдовзі оповістить W. Ztg. на основі § 14. закон о податку від цукру і о контингенті горівчанім. Податок від

гінні і тудя відбували ся часті прощі до славної сьвятині, а при тім складано божкови богаті дари. Відкритий скарб походить безперечно з тих дарів. Тепер він, случайно відкопаний, став власністю Французів.

— Пливаючий театр існує вже від сімох літ в Сибіри на ріці Лені. Остає під дирекцією якогось Корсакова, дає представлена лише в літі і робить, як оповідають великі інтереси. До репертуару входять лише фарси і оперетки.

— У. к. Дирекція залізниць державних оповіщує: Ч. 40410/V. Шлях залізничий Радівці-Бродина нових буковинських залізниць локальних зі станицями Галайнешин, Виків, Біволярія, Карльберг, Стража, Фалькен, Бродина і перестанком Городник — передасть ся до прилюдного ужитку дня 7. липня 1898. Наведені стації отворено для загального руху, а перестанок тільки для обмеженого руху особового і пакункового.

Ч. 40419/V. Шлях залізничий Неполоківці-Вижниця, нових буковинських залізниць локальних зі станицями Барбівці-Вашківці, Руский Банілів, Милів, Іспас і Вижниця і перестанками особовими Чарторія і Слободзя передасть ся до прилюдного ужитку дня 7. липня с. р. Стації уряджено для загального руху особового і пакункового.

Телеграми.

Відень, 13. липня. Народи представителів лівіці продовжали ся ві второк пополудні і знов без успіху і остаточного зрішення. Офіційного комунікату не видано. В нарадах крім давній-

ших менаерів взяли участь Шлезінгер з Праги і Хіярі з Морави. Праде і Функе (два бурмістри) не явили ся. Предметом нарад був проєкт язикового закона, предложений гр. Туном. Німці-націонали заняли опять крайне становиско, другі сторонництва прихильніші переговорам. Однакож нема надії на добрий кінець. Гр. Тун не вернув ще з Ішлю, тому запановала застоє в дальшій акції. На разі треба вдоволитись приватними комунікатами дневників. Градецькі дневники Tagespost і Grazer Tagblatt, органи націоналів, подають до відомости, що конференція лівіці заявила ся вже проти переговорів з правительством що до основ управильнення язикового питаня. Ухвала конференції не є остра, але відмова є рішуча. Мотиви такі: правительство не знесло язикових розпоряджень, а проєкт язикового закона недостаточний. Представителі націоналів і поступовців висказують при тім, що они згодились аж тоді на переговори, коли правительство запоручило їм, що переговори нікого не вжуть. Послідний уступ доданий in gratiam Шенерера. — До сих вістей подаємо, що »N. fr. Presse« з 13. липня подає точ-в-точ ті самі комбінації на будуче, які подаємо в нинішнім »Руслані« на основі наших інформацій віденських під заголовком: »До ситуації«.

Прага, 13. липня. Narodni Listy кажуть: Наколи Німці не змякнуть, то точка тяжести перенесе ся до Пешту. Наколи угорске прави-

тельство згодить ся на угоду на основі §. 14. то австрійске правительство так довго управляти ме без парламенту, поки аж Німці не скапітулюють. В осени опре вже правительство парламентаризм на нових підставах. Поляки заявили гр. Тунови, що они згодять ся на все, на що згодять ся Чехи. Справа ся обходить в першій лівій самих Чехів, хоч Чехи мають в ній голос рішаючий.

Пешт, 13. липня. Автономна митова тарифа міністра Дабіеля є лише матеріалом до угоди з Австрією, а не має на цілі війни митової з Долитавщиною.

Париж, 13. липня. Рада міністрів рішила потягнути до відвічальности підполковника Пікарта за те, що він комунікував тайні документи з процесу Драйфуса некомпететним людям, іменно адвокатуви Лебльоа, зашитникови Драйфуса. Гр. Голуховский виїхав з Паржа до купелів Віттель в Богезах.

Вешінгтон, 13. липня. На Сантхаго повіяє від 11. липня біла хоругов. Шафтер переговорює з містом услівя здачи. Подані прасою услівя мира межі Америкою а Іспанією невірні. Доси ніхто не предложив Америці яких-небудь услівий. На Фвлиннах приїшло до малих воєнних стріч межі ворохобниками а Іспаньцями.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовлення і посередничить в закупні:
Світло церковне
вирост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.
Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.
Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3-—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 75-?

Галицький Банк кредитовий
почавши від 1 лютого 1890 видає
4% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженєм,
3% АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженєм,
а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.
Львів, дня 31 січня 1890.
Дирекція.

Артист.-літературні Новини
виходять квіжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше узгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.
Кн. І. В. Щурат: »Мої Листи (поезії). — Кн. ІІ. Едгар По: Новелі (в перекладі Ів. Петрушевича).
Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.
Видавець: М. Заячківский, Львів, уліця Зиблікевича, число 34.

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої
у Львові, Ринок ч. 29., І. п.
приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах. 22-104
НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах.
Замісцеві панночки приймає на помешканє.

Рік заснованя 1892.
ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
перше і однокое руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятам всіх трех епархій, обезпечая будинки, урядженя домашня, скот, господарські зваряди, збіже в зерні і соломі. сіно в стогах і будинках против шкідогневих.
»Днѣстеръ« вступив в 6-тій рік своєї діяльности з збільшеними фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 вносьть:
Фонд резервовий . 73.874 зр. 47 кр. }
Резерва премій . 52.269 „ 40 „ } 176.143 зр. 87 кр.
Фонд основний . 50.000 „ — „ }
Виплачені шкєди до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи »Днѣстра« дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкєди ліквідують ся безпроволочно. Поліси »Днѣстра« приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.
На житє можна обезпечатись через »Днѣстеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.
Товариство взаїмного кредиту »Днѣстеръ«, стоваришене з обмеженою порукою, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 1/2%. Уділ членський вносьть 25 зр., випсове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в »Днѣстрѣ«. Інформації уділяє Дирекція листовно.
Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів »Днѣстра«, приймає ся.

Всілякого рода інструмента музичні
найдешевше в виключнім фабричнім складі
І. Капралака у Львові.
147 Цінники даром. 16—24

1000 туюток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туюток
АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ
у Льві, лиця Галицька число 12.
Замавляючим 5.000 туюток разом опакowane і відсплка franco.